

Tittel: Tøffe pyser

Ingress: Tøffe pyser og pysete tøffinger i moralistisk drama uten brodd.

Elisabeth Leinslie

”Jorden rundt på 80 minutter”

Regi: Jo Strømgren

Scenografi- og dukkedesign: Stephan Østensen

Dukkespillere: Paal Viken Bakke, Gisle Hass, Kristin Oftedal, Christine Stoesen

Riksteatret

Helt nylaget teater for barn er alltid velkomment. Oftest serveres norske barn teater i form av nyoppsetninger av gamle evergreens som Mummi, Pippi, Egner, Albert Åberg, Reisen til Julestjernen osv.

I ”Jorden rundt på 80 minutter” møter vi de to helt vanlige pysene (som de kaller seg) Jon og Terje. De er plassert i tøffe Toffens farlige realityshow mot sin vilje. Ikke vil de ha premien og ikke har de noe ønske om å tøffe seg på TV. Jon og Terje er nemlig to meget sympatiske små gutter. De lengter bare hjem til familien og skolen. Strategien for å komme fortrest mulig hjem blir å tilpasse seg situasjonen, fremfor å gjøre opprør og rømme. Toffen tar guttene med på en livsfarlig reise rundt jorden. Og takket være deres viten (de er skolelys), samhold og diplomatiske innstilling kommer de levende fra det hele.

Moral

Visuelt sett er denne forestillingen upåklagelig. Både dukkene, scenografien og lyset er flott laget og komponert. Her finner vi flere tilløp til spennende, humoristiske og magiske øyeblikk. Det hektiske dukkespillet (Muppetshow-aktig) underbygger også til en viss grad humoren og spenningen.

Det blir imidlertid med tilløpene. For denne forestillingen preges av at de gode ideene ikke får blomstre. Og så vidt jeg kan forstå grunner dette i et tynt tekstmateriale og altfor mye monoton skriking og hyling. Jeg tok meg i å savne ”muppetenes” ekspressive stemmer. De ville nok styrket teksten også.

Å se et noe masete og banalt realityshow på teater er ikke stort bedre enn å se det på TV. Teaterkunsten bør ha noe å tilføre den lette underholdningskulturen. En viss problematisering av tema har også vært Strømgrens hensikt med produksjonen. Men, dette viser seg bare i forestillingens moralistiske tyngde. Moralen ligger tykt klistret utenpå og er umulig å misforstå: ”Det tøffeste som fins er å innrømme at du ikke er tøff.” Veldig sympatisk og veldig tøft.

Anmeldelsen er basert på pressevisning i Asker Kulturhus 23.august

Publisert i Dagsavisen 3. September 2006